

حیدر حسین

پی ایچ ڈی (پشتو) ریسرچ سکالر پشاور پوهنتون

ڈاکٹر شہر زمان سیماب

اسسٹنٹ پروفیسر پشاور پوهنتون

د ملاکنڈیہ ڈرامہ کنبی د صابر
حجازی مقام: تحقیقی او تنقیدی
مطالعہ

Haider Hussain*

Ph. D (Pashto) Research Scholar, University of Peshawar.

Dr Sher Zaman Seemab

Assistant Professor, University of Peshawar.

*Corresponding Author: haiderhussain84@gmail.com

**Position of Sabir Hijazi's in plays of Malakand: A
Research and Critical Study**

An exploratory review of the Dramas of Mr. Khaista Khan Sabir Hijazi. Drama is an important genre of fiction which originated from ancient Greece. It is considered to be a story composed either in prose or in poetry form to be performed with the help of characters that must have the ability to show or to stage the whole story precisely with the help of dialogues, body language or emotions. Drama is said to be a mirror or reflection of the society which portrays its real face. The Pashto literature is rich in various types of Dramas. In this article an exploratory review of the two Dramas of Mr. Khaista Khan Sabir Hijazi has been carried out.

Keywords: *Pashto drama, Sabir Hijazi, Malakand Drama, Tatey Deewey, Ronr Sahar*

د نورو ژبو د ادبیاتو په څېر په پشتو ادب
کنبی هم فکشن یا قیصنیز ادب یو لوی کردار لري

- د موضوع یا مضمون په لحاظ چې نثر په کومو صنفونو کېږي ویشلې شوې دې په هغې کېږي ډرامه یو اهم صنف گڼلې کېږي .
ډرامه د یوناني ژبې د "ډراو" نه اخذ شوې لفظ دې چې معنی یې عمل کول دي .

The term drama comes from a Greek word Meaning "action" which is " I derived from "drao" or "I do"

پروفیسر افضل رضا د ډرامې په حقله داسې وایي چې :

" ډرامه هغه ښودنه یا ننداره ده چې په هغې کېږي کرېکټرونه د خبرو، تمثیل، حرکاتو او کړونو په وسیله د ژوند یوه برخه تمثیلوي " 2

"ډرامه د قیصتیز ادب د نورو اصنافو لکه ناول، قیصې، افسانې وغیره سره شریکې پولې لري خو د ډرامې ځانگړتیا دا ده چې دا د وړاندې کولو یا ښودلو عمل دې " 3

په قیصتیز ادب کېږي ډرامه د مقصد د اظهاریت تر ټولو مؤثره طریقه گرځولې شوې ده . ادب پوهان په دې خبره زور ورکوي چې د یو ملک یا قام د تهذیب او تمدن د ارتقاء اندازه د هغه ملک د ډرامو نه کېږي .

افضل رضا صېب د ډرامې د ارتقاء په اړه داسې وایي چې :

" د ډرامې د فن ابتداء د یونان نه شوې ده " 4
په ایشیاء کېږي د ډرامې ابتداء د سنسکرت ژبې نه شوې ده او بیا دغه ډرامه پښتو ادب په ډېر وخت کېږي قبوله کېږده . هسې خو د ډرامې د تاریخ په حواله پوهان د یو بل سره اختلاف لري خو په دې خبره ټول پوهان یو ځله دي چې پښتو ادب ته ډرامه هم د دغې هند د ډرامې په لاره راغلې ده . د شلمې صدۍ په مینځ و مان کېږي ډرامه پښتو ادب کېږي وځلېده او د ډرامې په ښکاره لیکوالانو کېږي

امیر نواز خان جلیا، محمد اسلم خان ختک، قاضی رحیم اللہ، عبدالخالق خلیق، فضل رحیم، عبدالاکبر

خان اکبر او داسی نور شامل وو " 5

په پښتو ادب کښې د ډرامه لیکنې روایت برقرار وساتلې شو او گڼ شمېر ادیبانو دې صنف کښې طبع ازمائې وکړه او کوي ئې -

د ادب د نورو اصنافو په څېر ډرامه هم څو بنيادي توکي یا عناصر لري چې د ډرامې د فن او فکر جاج ترې اخستې شي -

محب الرحمان د ډرامې د عناصرو په حقله داسې لیکي چې :

" د نړۍ ډرامه پوهان د ډرامې د اووه عناصرو په اړه تر ډېره حده یوه خله دي - دغه اووه عناصر په دې ډول دي -

1 - موضوع 2 - پېغام 3 - پلات یا د کیسې نقشه

4 - کرکټر یا شخصیت 5 - زمان و مکان 6 - فضا

او حالت 7 - دیالوگونه او خبرې اترې " 6

په دې لړ کښې اوږدې اوږدې ډرامې هم لیکلې شوي دي داسې او لنډې ډرامې هم چې کردارونه او پلات ئې مختصر وي - دلته مونږ د ښاغلي صابر حجازي د دوه ډرامو جاج اخلو -

موضوع :

د ډرامه نگار دپاره تر ټولو مهم د ډرامې د موضوع انتخاب وي - د موضوع په انتخاب کښې باید چې ډرامه لیکونکي د دې خبرې خیال وساتي چې موضوع د چاپېرچل سره سمون خوري او د معاشرتي عکاسی څرک په کښې په نظر راځي - موضوع چې څومره په زړه پورې وي د ډرامې تاثیر به هغه هومره زیات وي -

" په ډرامه کښې هر ډول موضوعاتگ ځانېدې شي

شاید دا به ئې یوه زړه پورې ځانگړنه وي " 7

د ډرامې دویم اهم عنصر په ډرامه کېښې موجود هغه پېغام دے چې لیکوال ئې د خپل چاپېرچل د مشاهدې په نتیجه کېښې د خپلې ډرامې په ذریعه د وگړو په وړاندې ږدي او د ټولني د بېلا بېلو سرگرميو محرکات او نتايج په گوته کوي په هر دور کېښې ډرامې خپل پېغام تر کتونکيو يا لوستونکيو رسوله دے د مثال په توگه د ترقي پسند تحریک پلویانو د خپلې ډرامې په ذریعه د ټولنيز لاندي باندي غندنه کړې ده يا دطبقاتي نظام خلاف ئې د اولسونو دپارولو هڅې کړي دي . د پېغام په لحاظ ډرامه په هر دور کېښې د ټولني ترجمان صنف گڼله کېږي ځکه چې ډرامه کېښې په عملي توگه د اپکشن په ذریعه خپله مدعا بيانېږي .

د ډرامې يو بل اهم توکے پلات دے . پلات د ډرامې د کردارونو هغه سرگرمي ده چې په منطقي توگه په يو ترتيب سره د واقعاتو تسلسل او تړون ساتي او د کتونکيو وړاندې يو منظر يا واقعه په داسې ډول پېش کوي چې د حقيقت گمان پرې کېږي . د پلات په حقله شاغله محب الرحمان محب داسې ليکي چې :

" د ډرامې پلات هم د نورو نثري ژانرو په څېر

مهم رکن بللے شوے دے " 8

د ډرامې يو بل مهم توکے مکالمه يا خبرې اترې دي . ډرامه څنگه چې مخکېښې بيان کړے شو چې دا د کردارونو د " کړنو" سره تعلق لري لکه د خبرو کول يا څه قسم سرگرمي داسې انداز کېښې وړاندې کول چې خبرې په کېښې نه وي خو د تاثيراتو يا د اشارو په ذریعه د څه خواهش يا څه څيز د حصول اظهار يا د خپلو جذباتو ښکاره کول وي په دغه وجه مکالمه د ډرامې په مقام ټاکلو کېښې مهم کردار لوبوي .

" د ډرامې مکالمې دعا دي ژوند يا په اصطلاح کېښې د انسانانو ورځني خبرې اترې دي چې ترتيباً زړه

راشکون او جذباتیت به مو په کښې ځای په ځای کړی وی "9

" د مکالمې دپاره ضروري ده چې دا به ساده او عام فهمه وي خپل تسلسل به برقرار ساتي ، د کرېکټر سره به موزونیت لري او چې څومره مکالمه لنډه وي ډرامه به هغه هومره جاذبه او تاثیر

لرونکي وي " 10

کرېکټر په ډرامه کښې یو بل مهم عنصر دے . د ډرامې بنيادي انحصار په دوه کرېکټرونو وي کومه چې ډرامه مخ په وړاندې بوځي په دغه کردارونو کښې وي ته اتل یا هیرو او بل ته ولن وئیلے کېږي . د ډرامې هیرو عموماً مثبت کردار لوبونکے وي او ولن د هیرو په ضد ولاړ وي . د کردارونو په حقله ښاغله محب الرحمان داسې لیکي :

" هیرو یا اتل چې ورته protagonist وائي دا یو پېښه زېږوونکے کردار وي او د اتل دشمن کرېکټر چې ولن یا Antagonist ورته وائي . د اتل په لاره کښې خنډ جوړېږي . د دې نه علاوه ثانوي کردارونه یا سیکنډري کرېکټرز هم په ډرامه کښې مهم کردار

لوبوي " 11

د ډرامې یو بل مهم عنصر د زمان و مکان خیال ساتنه ده . هغه ډرامه کامیابه بللے کېږي چې کردارونه ئې د زمان و مکان سره سمون خوري او واقعات ئې د یو خاص تسلسل سره په موزون وخت او موزون ځای کښې د ډرامې قیصه مخ په وړاندې بوځي . د زمان و مکان سره سم د فضا او حالت خیال ساتنه هم په فني او فکري توگه د ډرامې په مقام اثر پرېباسي .

ډرامه تې ډیوي :

موضوع :

دا ډېره اهمه موضوع ده چې د پښتنې ټولني هغه تور او بدرنگه مخ ئې راشکاره کړے دے کوم چې د

خانی ملکی د کلچر ترجمانی کوی - دغه کلچر په پښتنه ټولنه کېښې ئې یو ډېر لوی طبقاتي لاندې باندې جوړ کړې دے په یوه سیمه او یوه خاوره اوسېدونکي دوه طبقې چې یوه طبقه د خانانو او بله د غریبانو وي د هغوي دپاره د ژوند ټول رنگونه بیخي د یو بل اپوټه وي - دغه دوه طبقې دوه بېل قانونونه لري چې دغه تضاد ټولنه د یو نۀ ختمېدونکي زوال او بې اتفاقی سره مخ کوي - د ترقی په ځاے د هرې نوې ورځ سره ئې مخ په ښکته بیاني - د ډرامې مرکزي کردار په داسې ساه ډوبېدونکي ماحول کېښې د نوي ژوند د زیري په څېر د دغه نظام خلاف د جنګ هڅه کوي او د علاقې د ماشومانو دپاره خپله زمکه د سکول دپاره وقف کوي چې د اختر تربور ئې مخالفت کوي ولې اختر د خپلې پښتونولۍ او لوظ نه وروسته کېدو نه انکار کوي او دا خبره ښکاره کوي چې څنگه زما او ستا د بچي تعلیم یو بنيادي حق دے دغه شان د کلي د خوارانو د بچو هم دا بنيادي حق دے چې د تعلیم نه محرومه نۀ کړې شي په دې ټوله تنازعه او شخړه کېښې اختر خپل زلمے زوے او ټبر هم بائېلي او تر دې چې کور کله پرېږدي او په ښار کېښې د یو بې نومه او بې کوره سړي غوندې ټول ژوند د یو ډاکټر سره په نوکری کېښې تېر کړي خو خپل لوظ پوره کړي تیاره کېښې د ډيوې بلولو مقصد تر سره کړي - دا موضوع په نن دور کېښې هم د پښتنې ټولني د ډېرو سیمو ترجمانی کوي -

قیصه:

ډاکټر اشرف په خپل کلینک کېښې ناست د مریضانو معائنه کوي - د ټلی د اواز سره اختر د هغه نوکر راشي - ډاکټر ورنه د سبا دپاره د تلو د تیاری وائي چې سفر اوږد دے سحر وختي به ووځو - د دې خبرې سره د اختر په تندي د فکر کرښې راښکاره شي - ډاکټر اشرف د هغه ټبر او ماشوماني او اختر سحر وختي د خپل منزل په لور روان شي په لاره کېښې اشرف د فطري ښکلاگانو ذکر کوي خو

اختر ته ئي پام شي چې ډېر فکرمند او ابتر بڼکاري هغه ترې تپوس کوي او اختر ورته د خپل دغه کلي او ژوند قيصه کوي چې څنگه اختر د کلي د سکول دپاره خپله زمکه سرکار له ورکړه خو د هغه د تره زوې چې د کلي ملک گل ملک نومېده په هغه دا خبره بڼه ونه لگېده چې د کلي دا خوار خوشي خلق به هم د سبق او علم په رڼا منور شي. د هغه خپل زوې په ښار کېښي اعليٰ تعليم حاصلوي او هغه وائي چې تعليم صرف د هغو د جامې سره ښائي. د اختر د شپاړسو کالو زوې سعيد چې يو ډېر فرمانبردار و د هغه يک يو اولاد وي په کومه ورځ چې د سکول پرانستو دستوره وي هغه د پلار په ځاي د مېلمنو خاطر مدار ته ولاړ وي ځکه چې اختر په څه کار پسې ښار ته تلې وي. گل ملک هغه اووژني ځکه چې گل ملک د منع کولو باوجود اختر د سکول دپاره زمکه وقف کړي وي او گل ملک ته ئي دا جواب ورکړې وي چې زه د ټول کلي بچي خپل بچي گڼم او ما لوظ کړې د زه د خپلي پښتونولي او لوظ نه نه وروسته کېږم. اختر چې د ښار نه راواپس شي نو د خپل کور خوا کېښي ئي غوغا تر غور شي د هغه زوې گل ملک وژلې وي. د هغه کوروداني زرمينه لېونې شي او يوه ورځ هغه هم د غرنه د راپرېوتو له کبله مړه شي. اختر په دغه کلي کېښي نور ژوند نه شي کولې او ښار ته لاړ شي ټول عمر هلته تېر کړي خو په دغه ورځ هم چې د ډاکټر اشرف گادې کلي ته نژدې شي نو د سکول نه د علامه اقبال د مشهور نظم:

لب پم اتی بے دعا بن کے تمنا میری

اواز چې د اختر تر غورو شي نو هغه په خپله فېصلي مطمئن وي چې خپل ټبر او بچي ئي بائيلل خو د خاورې د بچو حق ئي ادا کړو او هم دغلته اختر هم د خپل زوي او ټبر قبرونو سره خپل ژوند بائيلي.

کردارنگاري:

پہ تتي ڊيوې ڪنبي ٽول شپڙ ڪردارونه دي - مرڪزي ڪردار ئي اختر دے چي د ڊاڪٽر اشرف نوڪر دے - د ڊرامې په اغاز ڪنبي اختر د ڊاڪٽر اشرف د نوڪر په توگه ښڪاره شوے دے ولي وروسته اختر هغه اتل ثابت شي چا چي د قام د بچو د ڪلي د روشانه مستقبل په خاطر د خپل ڪلي د ظالم ملڪ د منع ڪولو باوجود خپله زمڪه د سرڪاري سکول دپاره وقف ڪره او د خپل ٽبر او زلمي زوي قرباني ئي ورڪره -

دويم ڪردار د ڊاڪٽر اشرف دے چي په يوه ننداره ڪنبي په خپل ڪلينڪ ڪنبي ناست د مريضانو معائنه ڪوي او په بله ڪنبي د اختر او خپل ٽبر سره د يو ڪلي په چڪر ڇي چي اختر ورته په دغه سفر ڪنبي د خپل ماضي قيصه بيانوي - د ڊاڪٽر اشرف ڪردار هغه ٿانوي ڪردار دے چي د مرڪزي ڪردار د مخ په ورائي ٿو دپاره يو محرڪ وي -

بل ڪردار د گل ملڪ دے چي د خپل ڪلي ملڪ دے او د روايتي خانانو ملڪانو په څڙر ورته عام خلق د څاروو په شان ښڪاري په خپل زوي په ښار ڪنبي اعليٰ تعليم ڪوي ولي په دي ئي خاطر ښه نءُ دے چي په ڪلي ڪنبي دي د ماشومانو دپاره سکول پرانسته شه هغه په اختر پسي ڪورته ڇي او دهمڪي ورڪوي چي دا فيصله دي واپس واخله گني ښه به درله نءُ شي او بيا هم خپلي دهمڪي ته عملي جامه داسي اغوندي چي د اختر زلمے زوے سعيد وڙني -

زرينه يو بل ڪردار دے چي د اختر ڪور وداني ده هغه په خپل ڪور، خاوند او زوے مئينه يوه رشتيني او سوچه پڙتني ده چي د ڪور ذمه واري هم ترسره ڪوي - د زلمي زوي په ناسته پاسه هم نظر ساتي او د خپل خاوند په مينه ڪنبي هغه د سکول د زمڪي د وقف ڪولو نه منع ڪوي چي گل ملڪ ڊپر ظالم دے هسي نءُ د ڇه نقصان سبب جوڙ نءُ شي -
يو بل ڪردار د شاهد دے چي د گل ملڪ زوے دے او په ښار ڪنبي تعليم حاصلوي -

پلات :

په قیصئیز ادب کسبی د صنف ډېر دارومدار په پلات وي چې پلات ساده وي لوستونکي د ذهني مشقت نه بچ کوي د تتي ډيوې پلات هم ساده او روان پلات دے په اسانه او روانه تبدیلی ډرامه پائي ته رسېدلي ده .

مکالمې :

مکالمه د ډرامې د کردارونو تر مینځه خبرې اترې وي . څومره چې مکالمه خوندوره او چسته وي د ډرامې خوند ورسره لا سېوا شي . په تتي ډيوې کسبی ډېره بڼه مکالمه نگاري شوې ده چې د کردارونو سره بيخي موزونه او سمه ده د مثال په توگه دا مکالمه چې د اختر او زرینې تر مینځه ده د روایتی بڼې او خاوند د مکالمې ښکاره مثال دے :

" زرینه : د سعید پلاره سعید اوس روزانه کور ته ناوخته راځي .

اختر : (په لا پرواهي سره) سعید اوس روزانه کور ته ناوخته راځي .

زرینه : هلک دے نه پوهېږي خو پوهه کول غواړي د شپې بهر گرځېدل ئې زما نه دي خوښ .

اختر : (په غصه کسبی) نو زه څه اوکرم پوهه ئې کړه کنه . (زرینه غلې شي) .

زرینه : رشتیا د سکول د هغه زمکې څه چل اوشو؟
اختر : بس د قوم د بچو دپاره وقف کړه .

زرینه : خو د خپلو بچو درسره څه خیال شته کنه ؟

12"

یا دا مکالمه چې د یو روایتی ملک هغه رویه ترېنه بیخي څرگنده ده چې د خپل جائیداد او طاقت په نشه گني ورته غریب خلق لکه د انسانیت د دائرې وتلي ښکاري خو بل اړخ ته د یو سوچه او قام پاله پښتون په صورت کسبی اختر په خپله خبره کلک ولاړ وي او د ملک هیڅ قسمه رعب او درکې په خپل خاطر کسبی نه راوړي .

"اختر : ملک صیڀ سترې مشئ --- خنگه مو لار خطا کړه؟

ملک : بس اختره مونږ وئیل ستاسو سره به ملاقات هم اوشي او یو څو د غرض خبرې به هم اوکړو .

اختر : ډېر مو ښه اوکړه ما خو لږ وړاندې د سعید نه ستاسو پوښتنه وکړه . (او دا مکالمه دغه شان وړاندې بوځي)

ملک : اختره زه دا نه غواړم چې په دې تورو غرونو کښې دې څوک سبق -----

ملک : خو زه تکلفات نه خوښوم .

اختر : ښه ملک صیڀ خنگه مو پېښه اوکړه ؟

ملک : اختره زه خبر شوې یم چې تا د سکول دپاره زمکه ورکړې ده .

اختر: او ملک صیڀ د حکومت زما زمکه خوښه شوه نو ما هم ورته انکار اونه کړو . زمونع د بچو د روښانه مستقبل خبره ده .

ملک : نو ته زما نه هډو پوښتنه اوکړه .

اختر: ملک صیڀ په ښه کار کښې څوک د چا نه پوښتنه نه کوي . (او مسکه شي) .

ملک : خو دا تا ښه کار نه دے کړے .

اختر : هغه خنگه ملک صیڀ ؟

ملک : اختره زه دا نه غواړم چې په دې نورو غرونو کښې دې څوک سبق او وائي . ځکه چې سبق د انسان نه غږت، پت او حیا لرې کوي او بیا مونږه خو هم څه سبق نه دے وئیلے .

اختر : ملک صیڀ که تاسو سبق نه دے وئیلے نو نن خو ستاسو زوے د خپره سره په ښار کښې سبق وائي کنه او څو کاله پس به افسر شي دا زمونږ د سیمې دپاره څومره د خوشحالی خبره ده .

ملک : دا خو ټیک ده (او په برق برق په خندا شي) .

اختر : دغه شان که د دې خوارې او خړې پړې سیمې نور بچي هم -----

(خو ملک د اختر خبره پرېکړي)

منظرکشی په نظر راځي چې د ډرامې خوند ورسره لا سېوا شي او د پلاټ په مضبوطوالي کښې هم اهم کردار لوبوي .

په تته ډيوه کښې ډېره ښه منظر کشي شوې ده د ډرامې په شروع کښې د کلینک منظر څه داسې دے چې :

" ډاکټر اشرف په خپل کلینک کښې ناست دے د مریضانو معائنه کوي د هغه لاس د ټلي بټن ته ورسې ټلي وهلب کېږي د بهر نه د هغه نوکر اختر راننوځي "14

یا دا منظر چې :

" اختره تاسو څومره خوش قسمته یئ په دې دنگو دنگو ښکلو ښکلو واورینو څوکو کښې اوسئ دا ځنگلونه، د یخو اوبو چینې، دا ابشارونه نغمې، د نښترو شگار او د قدرت د مناظرو ښکلې نندارې

"15

د وطن مینه او قام پرستي :

په دې ډرامه کښې د مرکزي کردار اختر د خپل وطن سره بې کچه مینه او د خپل قام او اولس سره مینه په غورځنگونو ده . اختر د قام بچي خپل بچي گڼي د هغه خواهش دے چې د هغه د سیمې هر بچے دې د تعلیم په رڼا منور شي او هغه حکومت ته د سکول دپاره زمکه وقف کوي د هغه دا خواهش پوره شو چې د کلي په سکول کښې شنه هلالی جنډه په گډېدو شوه او په دې ټول عمل کښې اختر خپل ټول خاندان بائېلو او د کلي د ژوند نه لرې په ښار کښې په ژوند کولو مجبوره شو .

د جهالت د تیارو د ختمولو هڅه :

اختر د جهالت د تیارو د ختمولو هڅه وکړه هغه په دې خبره خبر وه چې د قام د ترقی په لړ کښې تعلیم مهم کردار لوبوي . ښاغله ښائسته خان صابر حجازي په دې ډرامه کښې د اختر کردار د حصول علم په لړ کښې دومره جاندار ښودلے دے چې

د لوستونکیو ورسره مینه پېدا شي او د تعلیم دپاره د هغه هلوځلو ته سلام پېش کوي .
مجموعي تاثر :

تې ډيوې د ښاغلي ښائسته خان صابر حجازي يوه غوره او علمي ډرامه ده د پښتنو د وروسته پاتې کېدو سبب چې د سبق نه لرې والې د دغه تاثر په کېښې ښکاره دې او دغه وجوهات هم په نخښه شوي دي چې د پښتنو د دغه بدبختي سبب په اصل کېښې هم د دې معاشري هغه مخاوريز خلق دي کوم چې د اولس نه زيات په خپل ذات مئين وي او د خپلې انا د تسکين دپاره دا قوم د تعلیم نه ښه قصداً لرې ساتي خو هم په دې ټولنه کېښې د اختر په څېر وگړي هم شتون لري چې د قام په مینه کېښې دومره مست وي چې د هر قسمه نتيجه او نقصان نه په پرته د قام څېر ښېگړې دپاره هلې ځلې کوي او د خپل مال او خپل ځان قربانولو ته هم تيار وي .
تنقيدي جاچ :

د ډرامې تې ډيوې تنقيدي جاچ کېښې د ډرامې فني او فکري دواړه اړخونه بيانول ضروري دي په فني توگه دا ډرامه په يو قسط مشتمله ده چې لوستونکي ئې په يوه ناسته کېښې لوستې شي داسې خو ډرامه د کولو يا کرلو سره تعلق لري خو د يو ادبي صنف په توگه په ليکلي بڼه هم ډرامه په ادب کېښې موجوده وي او لوستلو روايت ئې هم ډېر عام دې په تې ډيوې کېښې د عام فهمه او مروزه ژوند انداز بيان استعمال شوی دې . مکالمې ئې بيخي په امروزه ژوند کېښې پکار راوړونکې مکالمې دي يا د امروزه ژوند خبرې اترې دي . د هر کردار سره د هغه مکالمه سمون خوري . پلاټ ئې ساده او روان دې په شروع کېښې تجسس هم لري چې د لوستونکيو په دلچسپي کېښې نوره هم اضافه کوي . ښائسته منظرکشي، د ټولنيز ژوند عمومي ژوندي کردارونه، د پښتنې ټولني د بدبختي په شا موجود محرکات د ډرامې خاصه ده په مجموعي توگه دا يوه تريجيدي ده چې د مرکزي کردار په مرگ ختمېږي خو

د مرکزی کردار مرگ په تیاره کښې لکه د تتي
ډیوی روشنانه وي -
ډرامه "رون سحر" :
موضوع :

په دې ډرامه کښې ښاغلي لیکوال یوه ډېره مهمه
موضوع مخې ته راوړې ده د پښتني ټولني د خاني
او ناظري یو فرسوده روایت چې دا ټولنه ئې د
قسما قسم ذهني او بدني کشالو سره مخ کړې ده -
د دولت غېر منصفانه تقسیم دے چې د مودو راسي
را روان دے کوم دهقانان یا ناظران چې د خپلو
وینو او خولو په بدل د خانانو د زمکو نه سره
رازغونوي - د خانانو په خدمت کښې ئې په خان
شپه ورځ یوه کړې دي او په خپل ذات همېشه خانانو
له ترجیح ورکوي هم دغه خانان دې مزدورانو ته
د انسان په سترگه هم نه گوري او تاریخ د داسي
واقعاتو نه ډک دے چې تل د خان او ملک د پولې
پتي او اوبو په جنگ کښې د خانانو ملکانو دا
ناظران خپل سرونه بائيلي :

خانان مینځ کښې توي شي د رامبېل چامبېل گلونه
ډرامه نگار دپاره دا خبره ضروري گنله کښې چې
هغه به داسي موضوع انتخابوي چې د ټولني د دود
دستور، رسم و رواج یا کلتور عکس په کښې په نظر
راځي او د ټولني داسي ستونزې په کښې بیان شي
چې د کتونکیو یا لوستونکیو هغې اړخ ته پام
راوگرځوي او بیا یو ښه ډرامه لیکونکے په انجام
کښې د هغه ستونزې حل هم پېش کولے شي - ډرامه
"رون سحر" هم داسي ډرامه ده چې د پښتني ټولني
یو د ظلم روایت، طبقاتي تضاد، د جهالت له کبله
په وړه وړه خبره د مرگ او ژوبلي لوبې ته لاس
اچول په کښې په نخښه شوې دي خو په اخره کښې د
دغه ظلم خلاف د بغاوت اواز هم پورته کړے شوے دے

کردار نگاري :

په دې ډرامه كښې ټول كردارونه پينځه دي .
اكبر خان : د بر كلي ملك د د خپل طاقت په نشه
غاوره د د او د روايتي ملكانو غوندي د هرې
ستونزې حل ورته د طاقت په زور د جنگ او شخړې
په صورت كښې ښكاري . د خپلې ملكي د ثابتنولو
دپاره خپل خادمان او ناظران ډز او ټوپك ته
مخامخ كوي .

دويم كردار د اشرف د د چې د اكبر خان ناظر د د
او د اكبر كان دپاره هر څه كولو ته تيار د د
ځكه چې د هغه غږت هغه ته د اجازت نه وركوي چې
د هغه په نمك حلالې څوك گوته پورته كړي هغه په
خپله د جنگ او ژوبلو نه كركه كوي او د اكبر
خان د فطرت غندنه هم كوي چې په هره خبره جنگ
او شخړې ته تيار وي ولي په خپله وفاداري كښې
د اكبر خان هم حكم منلو ته هر وخت تيار وي .
دريم كردار د دلاور د چې د اشرف خان زو د د
دلاور يو تعليم يافته هلك د د په ښار كښې د نوكرې
د حصول دپاره كوشش كوي په دې خبره خفه د د چې
پلار ئې په بوداتوب هم د خانانو ناظري كوي او
خانان چې ورسره كوم سلوك ساتي هغه ورته د خپل
پلار بې عزتي ښكاري ځكه هغه وخت په وخت هغه كوي
چې خپل پلار قائل كړي او د دې كلي نه چرته لرې
بل خوا لار شي چې د ازادى او عزت ژوند تېر كړي

بل كردار د رضوي د چې د اشرف تېر ده هغه د
خپل خاوند او زوه سره مينه لري او د خاوند او
د زوي د سر د خپر فكر كوي هر وخت په دې سودا
كښې وي چې هسې نه خاوند ته ئې څوك څه نقصان
ونه رسوي .

اخري كردار د رحمداد خان د چې د كوز كلي ملك
د د او د بر كلي د اكبر خان سره ئې د اوبو په

وار شخړه وي دغه خان په ظلم او زیاتي کښي د اکبر خان نه زیات دے او په علاقه کښي د خپل ظلم په سبب شهرت لري .

دې کردارونو خپل خپل کردار په ښکلي طريقه سره ادا کړے دے چې د ډرامه نگار د ډرامه نگاري په کمال دلالت کوي په ډرامه کښي د اکبر خان او رحمداد خان ناظرانو او د کلي خلقو د مائرن کردارونو کردار هم په ښه طريقې سره لوبولے دے

قیصه :

د بر کلي ملک اکبر خان او د کوز کلي ملک رحمداد خان د اوبه خور په اوبو د بل سره وران وي . رحمداد خان په وچ کلک زور د کوز کلي په وار کښي هم اوبه خپلو پتو ته اړوي او وسله په لاس نوکران ورته لکه د پهره دارو ولاړ وي د دغه وپري د وجې ورته څوک غرنه شي کولے . اکبر خان د اشرف خان نه تپوس کوي چې د اوبو څنگه چل دے او چې هغه ورته جواب کښي دا ووائي چې د کوز کلي د ملک صېب سره دي اکبر خان له په دې خبره قهر ورشي چې هغه څه خبرې ملک دے کوم چې دا خبره ظاهر وي چې د اکبرخان او رحمداد خان تر مينځه ډېر خراب تعلقات دي او دواړه يو بل د ځاب د ښکته ثابولو کوشش کوي .

اکبر خان اشرف ته د اوبو د را اړولو وائي اشرف خان د هغه د ظلم په وپري اظهار کوي خو اکبر خان د هغه خبره په خاطر کښي نه راولي او حکميه ورته وائي چې سحر لا شئ او اوبه ترې رااړوئ . اشرف چې کورته راشي او د اوبو خبره وکړي دلاور خفه شي او پلار ته وائي چې د دې کلي نه چرته لرې لاړ شو د خانانو دا غلامي به مونږ تر څو پورې کوؤ خو پلار ئي وائي چې هغه زمونږ مالکان دي دغه شان سحر اشرف د اکبر خان ځاے ته ځي د خپل زوي د پاس کېدو ورته وائي او د هغه زوے په فېل کېدو د خفگان اظهار کوي کومه چې د خان بد ولگي . هغه سره د څو سړو د اوبو وتي ته لاړ شي

ہلتہ د رحمداد خان سري د دوئي سره بحث کوي باوجود د دي چي اشرف خان ورته وائي چي مونير شر له نه يو راغلي هغوي پرې ډزه کوي سري تښتي او اشرف د تښتي نه انکار کوي چي په ډزو ولگي او مړ شي .

د کلي نه دلاور سره د نورو خلقو رشي پلار ئي ورته اخري سلگو کښي وائي چي زه مجبوره ووم خو ته به د خانانو د غلامي نه کوي دلاور چي د وړاندې نه د خانانو د غلامي خلاف دے . د پلار وصيت لکه د حکم وگني او د کلي خلقو ته غير وکړي چي زما د پلار دا مړه به تر هغه نه اوچتوئ چي تر څو تاسو د خانانو د غلامي د انجام نه خبر نه شي . تاسو زما د پلار نه عبرت واخلي او دا د غلامي ژوند پرېږدئ د کلي خلق په يو اواز دا اعلان وکړي چي مونير نوره د خانانو غلامي نه منو . اکبر خان چي د کلي د خلقو دا د بغاوت چغه واورې په منډه د هغه ځاي نه وتښتي او د رحمداد ځاي ته لاړ شي . رحمداد خان په دي طمع کښي وي چي گني اکبر خان د هغه نه معافي غواړي هغه ئي ځان ته ترغاره باسي او په دغه وخت کښي دلاور د ټوپک گولي د هغوي د مرگ استازي شي . دلاور ته يو دم د خپلي ازادۍ احساس وشي او نوے نمر ورته د "رون سحر" زېرے ښکاره شي .

پلاټ :

په فني لحاظ د روني سحر پلاټ يو ساده او روان پلاټ دے هيڅ قسمه تجسس نه لري . ټولي تبديلي په کښي ډېرې ساده، اساني او فطري دي . بيخي يوه ساده قيصه معلوميري خو په فني لحاظ دا پلاټ څه ليري ډېرې کمزوري لري په ډرامه کښي چي کله اشرف اکبر خان ته د خپل زوي د پاس کېدو خوش خبري اوروي او د هغه د زوي په فېل کېدو افسوس کوي نو باوجود د دي چي د هغه خبرې په اکبر خان ناگواره لگي خو هغه بيا هم خپله خبره نه پرېږدي کوم چي د يو ظالم خان او يو کمزوري ناظر تر مينځه غير فطري مکالمه ښکاري . لکه مثلاً

" اشرف خان : ملک صہب السلام علیکم
(ملک صہب د چیلم نہ سر اوچتوي او اشرف خان تہ
گوري)
اکبرخان: وعلیکم السلام : اشرفہ نن خوشحالہ
غوندي بشکاري خپر خو دے ؟
اشرف : ملک صہب خوشحالہ بہ نہ یم دلاور زوے می
پہ اول نمبر راغله دے زہ خو د خوشحالی نہ پہ
جامو کبھی نہ خانیہم . ملک صہب دلاور راتہ وئیل
چی امجد فیل شوے دے پیر خفہ شوم .
اکبر خان: اشرفہ خله دی بندہ کرہ گنی نو
..... زمونیر پہ پودو او خیراتونو بہ
لوے شی او پہ مونیر پوری بہ خندا کوی .
اشرف : ملک صہب امجد خان خو ماتہ د دلاور نہ
گران دے خو د خدای کارونہ دی چی خہ غواری هغه
کوی .
اکبر خان: (پہ غصہ کبھی) تہ پرپرده دا خبری
ورشہ او د هغه اوبو خہ بندوبست اوکرہ .
اشرف خان : پیرہ ہنہ دہ ملک صہب دا دے لایم "16
پہ پلات کبھی یوہ بلہ کمزوری پہ هغه خای کبھی پہ
نظر راخی کلہ چی اشرف د رحمداد د سرو د گولی
دلاسه مرشی او د کلی خلق د اشرف د کت اوچتولو
کوشش کوی نو دلاور پہ هغه خای یو جذباتی تقریر
وکری او د کلی خلق د هغه د تقریر سرہ سم د
خانانو نہ د بغاوت وعدہ وکری .
" د کلی خلقو واورئ . زما د دی مر پلار نہ عبرت
واخلئ دا خانان او جاگیرداران زمونیر د
ارمانونو او امیدونو قاتلان دی . د کلی ملکانو
ستاسو د بی خایہ پشٹو او پت پہ وجہ داسی پیر
بی گناہ دل شو داسی پیر دلاورنایتیمان شو داسی
پیری تور سرے سرتوری شوے خو ستاسو زره یخ نہ
شو . زہ نن دا اعلان کوم چی مونیر نورہ د چا
ملکی نہ منو مونیر د چا جاگیرداری نہ منو . د
کلی خلقو ستاسو خوینہ دہ او کنہ ؟ جواب راکری

د کلي خلق : نۀ منو مونبر دا ملڪي او
خاني نۀ منو"17

ڊرامه نگار په دي منظر کښي دا ښکاره کړي ده چي
د کلي خلق د خانانو د ظلم نه تنگ دي خو بايد
چي هغه د دي منظر نه وړاندي په اشاره کنايه
کښي يا څۀ بل څۀ منظرکښي داسي تاثر جوړ کړي و
دا ڊرامه د کلائمکس نه بغير نېغ په نېغه ډراپ
سين ته تلې ښکاري .

مکالمي :

د ډرامي يو اهم جز مکالمه ده کومه چي د ډرامي
د تاثير پيدا کولو يا د تاثير ورکولو غټ محرک
دۀ د ډائيلاگ يا مکالمو چي کوم خصوصيات دي هغه
په دي ډرامه کښي وخت په وخت په نظر راځي لکه
د مکالمو اختصار په دي لاندې مکالمه کښي کتے شي

اکبر خان : اشرفه د هغها اوبو د وار څۀ چل
وشو؟

اشرف : خان پوره يوه هفته وشوه چي د کوز کلي
د ملک سره دي .

اکبر خان : (په حيرانتيا سره) د کوزکلي ملک ؟
د څۀ ملک؟ هغه خوار پرق ته هم تۀ ملک وږ؟

اشرف : مونبر ته تاسو ټول خانان يئ ملک صېب
مونبر خو (خان د اشرف خبره کت کوي) .

اکبر خان : تۀ نورې خبرې پرېږده ورشه او د کوز
کله نه اوبۀ راواروه د خان سره سري بوځه "18

خو په څۀ ځاے کښي په دي ډرامه کښي مکالمه اوږده
شوي ده چي د مکالمي برجستگي او چستي ورسره
متاثره شوي ده . دلاور مکالمي په کومي چي هغه
ملکانو ته مخاطب شوي دۀ د مکالمي نه زيات تقرير
ښکاري او دغه خبره د پلاټ سره تصادم هم خوري چي
څنگه يو ملک ورسره وسله وال ولاړ وي د يو ناظر

دومره جذباتي مکالمه په استقامت سره اوري او هیڅ قسمه ردعمل نه ښکاره کوي .

اسلوب :

ډرامه "رون سحر" په ساده، روان او عام فهمه اسلوب کښې لیکلې شوې ډرامه ده . د کلي منظر دے او ژبه او اسلوب ئې د ماحول سره موافقت لري ځاے په ځاے په کښې څه ټکي هم داسې راوړے شوي دي چې د علاقې نمائندگي ترې څرگنده ده لکه "خوار پرق" وغیره .

د محاورو استعمال هم پکښې شوه دے لکه په دې منظر کښې چې :

" اشرف : د دلاور مورې (يو سور اسوبلے کوي) په ما د چا څه دي خپله خواري مزدوري کووم او خپلو

بچو له سېر وره گتم " 19

يا دا چې :

" رحمداد خان: هلکه دا ستا پلار دے ؟

دلاور : (شاته گوري) څوک

رحمداد خان : د کوز کلي ملک ستاسو غونډې د تيار خورو دښمن .

دلاور: ملکه ځله دې سمه خوزوه .

رحمداد خان : ته لانه پوهېږې چې دنيا څو ډانگه ده ؟

دلاور: (په غصه کښې) دنيا که هر څو ډانگه ده خو شايد ستا د قبر دپاره په کښې د قبر ځاے هم

موجود وي " 20

مجموعي تاثر:

"رون سحر" د ښائسته خان صابر حجازي يو ښه کوشش دے چې هغه په کښې د طبقاتي لاندي باندي خلاف قلم پورته کړے دے . هغه دا خبره په ډاگه کړې ده چې تل د خانانو په جنگ او شخړه کښې غريب مري خو خانان د هغوي د وينو هيڅ پرواه نه کوي . هغه په دې ډرامه کښې دا خبره واضحه کړېده چې د غلامی ژوند تر هغې د غلامی وي چې تر څو غلام په خپله د خپلې ازادۍ هڅه نه وي کړې او چې کله

هم د غلامی په ماحول کښې چا د ازادۍ د بغاوت
بیرغ پورته کړې د هغه خپل مرام تر سره کړې د
دغه هم یو ښکاره حقیقت د چې ازادې همېشه د
قربانۍ په بدل راځي خو تر څو چې د خپل حق دپاره
اواز پورته نه کړې شي څوک هم د ظلم د تیارو نه
نه شي راوټی -

تنقیدي جاچ :

ډرامه "رون سحر" په فکري توگه یوه ډېره غوره
ډرامه گڼلې کېدې شي مرکزي خیال ئې د طبقاتي
تضاد خلاف اواز پورته کول او د ترقي پسندی سوچ
له یو محرک ورکول دي . د پښتنې ټولني هېڅ بي
هېڅه د جنګ او شخړو نقصان په کښې په گوته کړې
شوې دې او د علم او شعور فائده په کښې څرگنده
شوې ده . مکالمې ئې چستې او عام فهمه دي .
منظرنگاري ئې موزونه ده او ساده او روان پلاټ
د ډرامې خوند لاسېوا کوي خو بل اړخ ته دا ډرامه
څه لږې ډېرې کمزورې هم لري لکه د ډرامې پلاټ
هغه ځای کښې خپل کشش بائيلي چې د یو غریب ناظر
زوی د دوه ملکانو د ټوپک مارو په مینځ کښې
هغوي ته د مرګ ډرکې ورکوي او خانان په ځای د
دې چې هغه هلک هم د هغه د پلار غونډې ووژني یا
ورته وگواښېږي د هغه جذباتي تقریر ته په
استقامت ولاړ وي او بیا تېښته وکړي . دغه شان
په څه ځایونو کښې مکالمې دومره اوږدې شوې دي
چې لوستونکي د بوریت ښکاري کوي . یوه لویه
کمزوري دا هم ده چې د یو زلمي مخض په یو اواز
د کلي ټول خلق د خانانو خلاف یوه ځله شي او هغه
هم په دې صورت کښې چې د دغه سین نه وړاندې
چرته په اشاره کنایه کښې هم د کلي د خلقو د
خان ازم خلاف رجحان نه د څرگند شوی داسې ناڅاپه
دا بغاوت د فطري عکاسی سره سمون نه خوري . که
د دواړو ډرامو مجموعي تنقیدي جاچ واخستې شي نو
دا د لیکوال د پښتنې معاشري یوه غوره عکاسی ده
چې د خان ، نواب او غریبې طبقې یو نه ختمېدونکې
کشمکش ئې په کښې عکاسی کوي او د عصري ترجمانی

بڅري په کښې برېښي . د ډرامه نگار نه څه کمې هم شوي دي چې په ډوارو ډرامو کښې بېلا بېلي ذکر کړي شوي دي خو يوه عمومي کمزوري په کښې دا ده چې د نومونو د انتخاب په وخت بايد چې ليکوال د لږ مشقت نه کار واخلي په ډرامه "رون سحر" کښې د ملک نوم اکبر او د ناظر نوم اشرف دے چې لوستونکي په ورومبي ځل لږ د ستونزې ښکار کوي او زما غوندې نور لوستونکي هم کېدے شي چې د نومونو دپاره دوه درې ځله دغه د کردارونو نومونه لوستي وي . بله يوه ستونزه دا مخي ته راځي چې که لوستونکي په يو نشت کښې دا دوه ډرامې لولي نو يو کنفيوژن دا مخي ته راځي چې په "رون سحر" کښې د ناظر نوم اشرف دے او په "تتي ډيوې" کښې د ډاکټر نوم اشرف دے کوم چې لوستونکي ته دا تاثر ورکوي چې شايد د ليکوال سره د نومونو کمے دے يا ليکوال د نومونو په انتخاب کښې د ارام پسندی نه کار اخستے دے .

حوالي

- 1 . <http://glosbe.com>.accessed.on. 5 aug,2024
- 2 . رضا، محمد افضل، ډرامه تاريخ، تنقيد او فن، عظيم پبلشنگ هاوس خېبر بازار پېښور، مخ 16
- 3 . محب، محب الرحمان، په ډرامه کښې کرېکټر کښنه، اسد دانش مطبعه کابل، 2014، مخ 23
- 4 . رضا، محمد افضل، مخ 19
- 5 . کتوزے، سحر گل ، پښتو ادب پوهنه، مخونه 214، 215
- 6 . محب، محب الرحمان، په ډرامه کښې کرېکټر کښنه، مخونه 27، 28
- 7 . هم دغه اثر، مخ 24

- 8 . ہم دغہ اثر، مخ 26
- 9 . ہم دغہ اثر، ہم دغہ مخ
- 10 . ہم دغہ اثر، مخ 27
- 11 . ہم دغہ اثر، ہم دغہ مخ
- 12 . صابرحجازی، بنائستہ خان ، تتی دیوی، ناچاپہ ،
مخ 3
- 13 . ہم دغہ اثر، مخونہ 4،5،6
- 14 . ہم دغہ اثر، مخ 1
- 15 . ہم دغہ اثر، ہم دغہ مخ
- 16 . صابرحجازی، بنائستہ خان ، رون سحر، پستو ادبی
سلسلہ ، مخ 47
- 17 . ہم دغہ اثر، مخ 52
- 18 . ہم دغہ اثر، مخ 43
- 19 . ہم دغہ اثر، مخ 44
- 20 . ہم دغہ اثر، مخ 49